

K 573
Wettsip 26/60. 1997.

Keznes barámon! Lehetetlen tovább kiállanom a lelti összes fundulásához, mely mindegg előfog, mikor meggyőződök: hogy levelede még se valahol sem. Úris hárította fogok, olyan időben s körülölelve el hívva mellyelből nyilván tükrük erő lelti hányatcsalásom. Ido: áldozásonnák reggje. Körülölel: válságom. Mere igaz rülvírós nyavalýába eszem: tremei minden pereben elfályosodott, a tártyá mellyre nézeli, legyen az belü vagy templom előtt vittálni s én nem lárok senmit. Ez a baj már nélkül napjára van rajtam; nem fajdalmas, de általmatlannak is舟hanas. Azon mondtam: gyomorrásá-ság, aranyér, kemhőtveiny sárga, de orvosságai nem mondja meg senki, igen: hogy nem is bántom meg senkitől. Teljeségem rezágy részére nyavalýag. A veséje van összedragadva kezek óta; emelegyeti: hogy a kezrek romamatnagy levelei meg kellettene már valószínű, nagyon a letrin férhít, de még eddig elmaradt; ö "Se las, tremei fájna!, minél oka: a honghatású, mert darehido" óta mega for. Törökünk nincs, volle egy rotz, de merre nem hosszúval volna el, mert mind exiforma, hennet labfajú volle vagy a sebes labi - Oedipa -, s nem állhatunk hű. Ise van hűen húgom, de felleségünknel - mai is alad illgen -, az a törökcsíken természetes van:

20. 20. 1848.

hogy semmis se alacsonya látni. Mondam: hogy másra
nincs összeesk és így elnogni fogok! ...

Hanangommal. Templomban kell megnézni, de mi sebaj! ezt
hogy elterüzzem, de is nézem már en a bálelet.

Ötödikszámú ismét már 31. tanári írott levelede. Légen örökké
kor: hogy a tanó örülj; ha elhízik, másikról is fizetek
megrosszolatjuk velük. Azon is örökké: hogy a pesti
éles nem írhet; nem neked való. Te sokkal jellemezőbb & talentumosabb ember vagy, minn, hogy Pestben
holnap is teremtési lehecnél, bármint állapotban. Nem
aráltal hirtelenben nagyon megdicsérni, arra mondok csak enyje.
Külföldön pedig lepkerekessével: idén órjon töle. En
valami tanári pályára gondoljam, minn már régébben Pro-
ban forgott; arra, nem is gondoljam en semmire, hanem ez
a hang újra meg figyelmen tükrül: pestre meggyel! S aráthva
mondására velen ne menj! Arra mondja a fölött: Allah
könnyes mesonyiségi tengerre tessék le az ember kármára hivott
helyen, arra a tengerre meg kell eani. Te még nem érted meg
Könöön, a bácsa tengeret; török is maradj!

Alig ragyol héjes levége mi leveleme. Elsőszörön reggel rendem
S mese, működő véjei írom: Bombarészke van. (Lipcsai cr-
keres. Nem Liso, ember,) családjával hozzájár. Ötméret, ha
Tari körülbelül 1000. Aztán harácon igazán nem látunk,
nehány nap óta van rajtan, ez a baj & már komolyan

aggoðni hundar). Áhig lasson mose; mis í vol; de fönd, halan,
brevígrun.

Sahneyan belejörsil a versinásba nolle velle; rémis segí-
lár sépmis træsem a dolgya. Boronya, hagy náhatal
jibban seuri mey nem vinalga, a mis ar Akad. Sírian.
Láros, én i fiskalot néha-néha, nem célesteüngi bül,
nem diúrianghi, hanem rémis addriágom földesszíré,
sépmis jó embereim törgecsére. Krisben épen ugr va-
gyok mis le; a Superintendenturia Tírenel, a parochi-
iskola 300 páros, öömumepére omlikvisei imi. Faran
egy Síris; mis a Sup. rendelkezik posztaságommal
i, mellette pedig nem töle nyínen ar elmissiói.
Még ari, hossz paratva manui, Magam reméltem
havalyam el, halász kivánság! hanem nekem len
belölle valami. Loránffy. Szarváriál adott imi, legy-
hossz hibájá. Lárdval megmenetlani nemruba, tellező-
leg megrendom: hossz a Városföle Mazzanaij 3°
frissített 128° Caffán áltó persei, eppenes a
Loránffi-persei / vissza-e? hossz mazzanai mey
nekem a bene levő figuraik, Melkeres, -kiválos
mose valon - alyg láros I nem eizek.

Lári eri mielőföle hir beseny, én rendesen Pa-
más vagyok + még eddig - fajdalom!

nelem volle igaram. Iki Bajkony effogására e
a mérlegágot, melyre hineromé van? Gordon
és már júniusban, a protestantos előtt. Legyenek
képvis.

Ötös barátom! Ócsán meg, barátságodra fá-
matrodan, felmarad Magyaras a Torka
ról, melyben az újkor. Még nincsibb
vagyot min a Görcsökön vokam; ötke-
folgy elvissz a világ 1 a hörgéj éirek,
mioja e rehány Jost iron. Beszéj ase
hiscem, hörnyeben tele lett a lep, mert minden
éiron sor dessznek lajhát.

Felvégem majd ír a kezűs somáma maga,

Iustitia beuncske, jöthet vagy rohab-
bil belem felül. negyiz o'kei kapmár
— vendegint liven — ismét folas salpala,
I istmér nincsibb van.

Bókolunk frámdalunk. (Ócsa áltam meg
monkásnak
esse iqui baráss)

Miskolc